

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

M ante l

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

eriam, Meus, Tuus, Suis substantivè accipiuntur facileque in...
Dulcesq; meorum Reliquias, & lib.
Ego meorù
Meas carales, (apud eundem in Andria) qui
Me excaecavit. Meum est: hoc est Mei officii est.

Mi. nota antiquorum, mihi. M. L. maximo lovi. M. E. S. menses
vel mensibus. M. L. miles, vel militavit, vel militia. M. I. N. minor.
M. I. N. T. E. R. morte intervenit. M. L. miles vel maleficus. M. L.
militis locus, vel Martii liberi, vel Marci liberi, vel libertus. M. L.
C. R. E. G. I. N. S. T. Marcus Lepidus civitatem Regentium vel
regit, in lauravit. M. L. P. R. multum primum. M. L. Q. V. melius
quicumque velit. M. L. T. militis. M. M. militem. M. M. A. monu-
mentum accepit. M. M. A. N. Marcus Manlius. M. M. A. R. Mar-
cus Marcellus. M. M. L. monumenti locus, vel memoriae Lato-
nis. M. M. L. E. memoria legatorum. M. M. F. M. M. Martii fili-
us. M. M. N. matrimonium. M. M. P. monumentum patet vel
positum. M. M. P. malo mancipio potestate. M. M. R. G. memoria
Regis. M. M. T. monumentum.

Me. Dandi casus è genitivo Me. Virg. d. Arn. - & mi genus
ab love summo. Mi, vocativus à Meus. Terent. in Adelph. O'
mi Adesclint, o mi germane. Idem in Phorm. Mi patruè, salve.
Quo in loco, Mi, vim blandimentii habet. Idem in Eunucho. Ne
crua te obsecro, anime mi Phaedria. Feminorum, inquit Do-
natus, oratio, etli non blanditur, blanda est tamen. Mi, invi-
diò è rogantis. Idem in Hecyra: Illius dices culpa factum.

Micà, micz, f. p. Pulvisculus ille, qui in arena quasi argentum
fulget. [F] Gall. [P] Gall. [P] Gall. [P] Gall.
Midas, [midas]. German. Ein Denar Darm so in Denen wachst.
Vermiculus est in fabis nascens, inquit Theophrast. libro 4-
de Plantarum causa, & Hermolaus in Pliniam libro 21. cap.
19. & Est item Midas felicitissimus iactus in ludo tesseraum à
Mida beatissimo rege nomen habens.

Micromis, n. p. Proprie est subinde. & per intervalla, ut micz
saoune, fulgore, & respilendo, corusco. [P] Gall. [P] Gall.
Migratio, n. p. f. r. Commigratio, discessio. [P] Gall. [P] Gall.

ces. Porro quicum in tenebris micet, ei liberum est, si velit, sal-
lere. Proinde dignus quicum in tenebris micet dicitur, qui sit
usque ad eò esta fide, ut nec si tutò possit, velit quempiam in-
dacio fallere. Ex Erasmo. Et quia splendor tremulus est, &
intermissa vicibus movetur, factum est, ut Micare accipiatur
pro certis interpositis intervallis moveri, & movere. Virg. lib. 3.
Georg. & lingua micat ore trifolus. Cic. 2. de Nat. deor. lam
verò venæ, & arteriæ micare non desinunt quasi quodam
igneo motu. Hujus composita sunt, Dimicocho est, pugno,
& Emico, extra splendeo. Intermico, inter vel in mediù
mico. August. lib. 3. de Civit. Id quoque vel altissimi tenebris
rapidissimo coruscamine lumen candidum intermicare. Pro-
mico, Extendo vel longè jaceo splendeoq; Habent
autem hæc omnia penultimam correptam.

Micròcosmùs, n. p. Latine parvus mundus reddi po-
test: quam appellationem Philosophorum nonnulli homi-
nibus primis convenire voluerunt, quòd corpus quidè habeat
ex quatuor elementis, animam autem ex cælo deceptam.

Micròpsychòs, n. p. Gall. Pusillanimitas, de pen-
de cur. Ital. Pusillanimitas, di panca animo. Germ. Kleinmütigkeit. Hisp.
Mediofo à tenerofo, de pusilla caracis. Pol. Nieśmiód, serca 1720.
Vngar. Kis szellem, katyó. Ang. That hath no courage or
spirit. Pusillanimitas dicitur, & timidus. Nam 422 anima, de
pusillitate parvus Plin. lib. 22. cap. 24. Invencio apud auctores hunc
potum bibendum aliosis: item animi humilis, ac preparati,
quos illi dixerit micropsychos.

Micròsphæron, n. p. Nardi folium est, ex tribus spe-
ciebus ut minimom, ita & longè præstantissimum. Vide Plin.
lib. 12. cap. 12.

Mictyris, Pauperculum pulmentum pulmentaria utentibus
aut aliquod genus herba, & jus mœnarum bene habet se mi-
stis. Ex Nonio.

Mictyris, mictyris, penultima correpta, n. q. Verbum desido-
rativum à Mejo. Idem quòd cupio mectere, vel teneor cupiditate
mectendi. [P] Gall. Anser fain de puffer, vesaler vesiner.
Ital. Dofilicare de vinar. German. Mischbrunnen. Hisp. Mictyris.

Midion, Genus navigii apud Felt. Pomp.

Migro, gras, n. p. Ed. inquit Valla, domicilium muto, & aliò
me ad habitandum confero relicta priorè habitatione, d. emi-
gro, in alium locum me confero. [P] Gall. [P] Gall.

Migratio, n. p. f. r. Commigratio, discessio. [P] Gall. [P] Gall.

Migratio, n. p. f. r. Commigratio, discessio. [P] Gall. [P] Gall.

vera sunt quae dicuntur. mortem esse migrationem in eas or-
tas, quas, qui vita excefferunt, incolunt, id multo jam bea-
tius est.

Mibi, pronomen dativi casus ab Ego, varium usum habet. [*]
Mibi, in Adelphi. Siquid peccat, Demea, mihi pec-
cat. Aliquando, Quatum ad meum iudicium, ut interpretatur
Donatus illud in Adelphi. Nam is mihi est profectio seruus
spectatus satis, Cui dominus curae est. Aliquando, A me.
Idem in Heavt. Cyrus est apprehendendus, atq; adhortandus
mihi. Aliquando, In me, Circa me. Idem in Heavt. Vi vos mi-
hi domi eritis, proinde ego ero fama foris. Aliquando Mibi
& Tibi, in oratione ponuntur festivitate tantum gratia. Cicero
in Pison. Is mihi etiam gloriabitur se omnes magistratus sine
repulsa assequutum. Mibi crede, seu Credas mihi velim, asse-
mantis sunt particulae, quae idem significant, quod certe. Cic.
Tuis mihi crede literis perlectis, exiui gaudio. Mihinempepsi,
datus est ab Ego metipser quo usus est Cicero pro Quinto. Brevi-
tas postulat, quae mihinempepsi amicissima est.

Mili, pro mihinempepsi posuit Cato. *ipsum*. Festus.
Milax, [*milax*.] Polon *Milax*. Gall. *Milax*. A Galeno appellatur fructus
hederae similis, quem Smilacem vocat Dioscorides. Vterque
duas ejus facit species, asperam, & laxam. Vide infra in
dictione SMILAX.

Miles, hujus militis, com. t. [*milites*.] *milites*. Gall. *Soldat*. *Soldat*. *Soldat*. *Soldat*.
Ital. *Soldato*. Ger. *Soldat*. Belg. *Soldat*. Hisp. *Homine armado*.
para la guerra, *Soldado*. Pol. *Soldat*. Vng. *Vitéz*. Ang. *A man of*
war, *Soldier*. Dicitur quicquid militiae exercet, autore Valli
lib. 6. cap. 32. sed proprie qui pedes militat militiae id est,
duritia, quam pro Repub. sustinet, dicitur aut a multitudine,
aut a malo, quod ardet, aut a mollitie per contrarium (ut Festus
putat) eo quod nihil molle, sed potius asperum quid gerat. Vel
a mille, quasi millesimus quisque (quis equo animo ferat Gram-
maticorum inceptus) quod trium millium prius legio fiebat, &
singulis tribus, Tatiensium, Ramensium, Lucerum, mille milites
intererat. Cicero pro lege Manlii. Qui extrema puertia miles fuit
summi Imperatoris. Idem pro Corn. Bal. C. Marius P. Africani
discipulus ac miles. & Levis armaturae milites. Ceteri bell. Gall.
Quibus celestiter subveniunt levis armaturae milites. Qui pe-
des erant, & expediti milites. & Aetiani milites, ut ait Varro 4.
de lingua Latina, dicitur ab aere, quod stipendia faceret. & Au-
rati, & Argentari milites in Samnitium milia. Liv. 9. ab. Vib.
Tunicae auratis militibus versicolores, argenteis linteae caedi-
dae. & Causari milites hoc est, morbo aut debilitate affecti, ob
idque cessare coacti Liv. 6. ab. Vib. Tertius exercitus ex causariis
seorsim ab L. Quinctio scribatur, qui urbi, munitibusque praefi-
citur in Legionarij & Auxiliarij milites. Asinius Pollio Cicero-
ni, lib. 10. Epist. Militem non modo legionarium, sed ne auxi-
liarium quidem ullum quoquam misit. & Tria autem sunt (ut
inquit Servius) militem genera Evocati, qui non milites, sed
pro milite erant. Unde Cato solebat dicere: Qui vult Rempub.
salvā, me sequatur. Nam diversi ad diversa loca propter cogē-
dos exercitus mittebantur. Virg. 9. Aen. Mititur & magni
Venus Diomedes ad urbē. Salust. Ab his omnes evocatos cen-
tiones. Tumultuarij, qui necessitate aliqua electi ad unum
dumtaxat bellum, militant, quando vicinum periculum urbis
singulos jurare non paritur. Virg. lib. 7. simul omne tumul-
tu Conjurat trepido Latium. & Sacramento religati, qui post
electionem in Rempub. jurabant, se non recessuros a praescri-
pto Consulis, nisi post completa stipendia: quod militare sa-
cramentum dicebatur. Hi plenam militiam habebant, erantque
quinque & viginti annis obligati: ut apud eundem in illud
Virg. lib. 2. Aen. Fas mihi Graiorum sacraata resolvere jura. De
his tribus militiae generibus vide Bud. in Pandectas.

Milisia, Herba citatur ab Aetio Serm. 13. cap. 123. sed mihi
plane ignota.

Militaria, Avis ita dicta, quod milio vescatur, & pinguescat.
Hujus meminit Varro lib. 3. de Re rust. cap. 5. Militaria
etiam herba est, quae milium necat. Plin. lib. 22. cap. 25.

Militia, s. f. p. Bellum, & rem militarem significat. [*militia*.]
Ital. *Militia*. Gall. *Guerre*. Hisp. *Guerra*. Pol. *Wojna*. Vng. *Vitéz*.
Ang. *War*. Belg. *Woorre*. Cic. 2. Offic. de Vlyss. Sed
insimulante cum ira pcedit, simulatione insaniam militiam sub-
terfugere voluisse. Horat. lib. 1. Sermon. Sat. 1. O fortunati mer-
catores, gravis annis Miles ait, multo jam fraudus membra la-
bore. Contra mercator navim jactantibus Austris. Militia est
potior, aut enim? concurrens horum Momento aut cita mors
venit, aut victoria laeta. & Quandoque per metaphoram pro
quovis exercitio, munere & officio sumitur. Cic. ad Att. lib. 5.
Grata haec & magna mihi que nondum laboriosa ex illa vete-
re militia. Hinc militiae casus, cum alicujus militiae hoc est,

minus alicujus eorum qui publica principis negotia gerunt,
per ejus mortem occidit, quasi dicas caducam militiam, cadu-
cum officium, de qua Novel. 33. apud Iustinianum. Militiam
nomen dare, est, inquit Budaeus in Annot. in Pandect. ad de-
clatum respondere, nomenque suum in militem album delin-
endum edere. Cicero in Philip. Re & veritate nobis militiam
sine ulla reculatione, summo etiam cum studio nomina dant
id est, *invenit candidam dicitur*. Militiam urbanam sequi,
dixit Cicero pro Murena, in iudiciis versari, & cum adversariis
in foro contendere. Imaginariam militiam Suet. in Claudio. Pa-
gnam simulatam ad spectatum delectationem exhibitam.
& Militia sit copositum Commilitium: hoc est, ipsa belli so-
cietas: & Commilitio, omnis, qui nobiscum militat, *quoniam*. Cic.
pro Deiotaro: Hic vero adolefcens, qui mecum in Cauda militem,
in Graecia commilitio fuit. Militiam, genitivus adverbii vocis
positus, sicut domi. Terent. in Adelphi. Una a pueris parvulis
sumus educati: nam semper militiam & domi fuimus. Salust. Sed
mihi multa legenti, multa audienti, quae populus Rom. dandi
militiam, mari atque terra praedara facinora fecit.

Militro, tas, n. p. Militiam exerceo, & stipendia facio, mercedem
[*militro*.] *quod dicitur*, quae Gall. *Guerrero*. *militro*, *finno*, *in facie*
la guerra. Ital. *Militare*, *esercitare l'arte de la guerra*, *exercer la guerra*.
Ger. *Kriegem*. Belg. *Woorre*. Hisp. *Guerra*. Pol. *Wojnowac*.
Vng. *Vitéz*. Ang. *War*. Cic. 2. Offic. de Vlyss. Sed
insimulante cum ira pcedit, simulatione insaniam militiam sub-
terfugere voluisse. Horat. lib. 1. Sermon. Sat. 1. O fortunati mer-
catores, gravis annis Miles ait, multo jam fraudus membra la-
bore. Contra mercator navim jactantibus Austris. Militia est
potior, aut enim? concurrens horum Momento aut cita mors
venit, aut victoria laeta. & Quandoque per metaphoram pro
quovis exercitio, munere & officio sumitur. Cic. ad Att. lib. 5.
Grata haec & magna mihi que nondum laboriosa ex illa vete-
re militia. Hinc militiae casus, cum alicujus militiae hoc est,

Militat, nulla certa & definita persona. Plaut. in Perilla mi-
litia militatur magis. Legit & Militor passivum Horat. Epod. 13.
Libenter, hoc & omne militatibus Bellum in tua spei gratia.

Militaris, & hoc tate, om. t. Quod ad militiam pertinet, belli-
cosus. [*quoniam*.] Gall. *Militaire*, *de guerre*. Ital. *Chose de*
guerre. German. *Kriegs*. Hisp. *Cosa perteneciente a*
la guerra. Polon. *Wojenny*. Vngar. *Vitéz*. Ang. *War*.
[*lingua*.] ut Militaris homo. Plautus Epid. 1. Te
esse quidem hominem militarem. Salustius: Praemissis illis ho-
minibus militaris. Militaris via, quae vulgo communis dicitur,
alio nomine Regia, Consularis, Praetoria, aut Publica, *de*
guerra. Dicitur autem militaris, quod a militibus sternerent,
vel quod milites in bellum proficiscentes, per eam iter facerent.
Ejusmodi fuerunt Romae Salvia, Flamina, Appia, Aemilia,
& Aetia militaris: hoc est, robusta, & ad militiam apta. Tacitus
libro 2: Referebat habitasse quondam septingenta milia
vitate militari. Signa militaria. Cicero in Cato. Quum
summa, quum securae, quum fustes, quum tubae, quum ligna mi-
litaria, quum aquilam illam, &c. Timor militaria Plautus
Pseud. Sic ego illum dolis atque mendacis dabo in timorem
militarem advenam.

Militaria herba, quam & Dioscorides *quoniam* appellat. Her-
ba est quae alius nominibus Achillea, Millefolium, & Super-
cilium Veneris appellatur. Militaris dicta, quod ab ea milita
vulnerati petere soleant praesidium.

Militariae, adverbium, significat more militum, seu more mi-
litum. Plaut. in Pseud. Quin hinc merimur gradibus militum?

Militariae, adverbium, significat more militum, seu more mi-
litum. [*quoniam*.] Gall. *Un homme de guerre*, *in facie de la guerre*.
Ital. *Da soldato*. German. *Kriegs*. Hisp. *Cosa perteneciente a*
la guerra. Polon. *Wojenny*. Vngar. *Vitéz*. Ang. *War*.
Vbi adversus haec Tempant oratio incomposita fuisse dicitur,
ceterum militariae gravis, non suis vana laudibus, non
cimine alieno laeta.

Militro, totius, m. t. Idem quod miles, unde Commilitio *quoniam*,
qui simul militat: hoc est, qui socius est in bello. Hinc Com-
militum ipsa belli societas.

Milium, s. f. Genus frugis, a mille dictum est (ut putat Festus)
propter multitudinem granorum. [*milium*.] Gall. *Milium*. Ital. *Miglio*.
Ger. *Wort*. Hisp. *Al trigo*. Pol. *Wojna*. Vng. *Vitéz*. Ang. *Wheat*.
lib. 12. Frumentum, milium, prisanamque, fabamque solebat Ven-
dere. Plin. lib. 22. cap. 10: Milio Campania gaudet perire, &
pultemque, candidam ex eo facit: sic & panis praedolcis. Ibidem
cap. 7: Milium intra hos decem annos ex India in Italiam inve-
ntum est, nigrum colore, amplum grano, arundineum culmo:
adolefcit ad pedes altitudine septem praegrandibus culmis,
Laba vocant: omnium frugum fertilissimum.

Mille, substantivum, & neutri generis. [*mille*.] Gall. *Mille*. Ital. *Mille*.
Germ. *Tausent*. Belg. *Duisent*. Hisp. *Mil*. Pol. *Tysiac*. Vng. *Ezer*. Angl. *A thousand*. Declinatur in utroque
numero: quavis in singulari numero genitivus, & datus non
inventiuntur. Ablativus, quavis hodie in usu non sit, inventur
tamē apud antiquissimos. Lucil. lib. 9. ut orat Gell. lib. 1. cap. 16.
Tum mihi nummum potes uno quereere centū. & Constat
autem mille substantivum cum genitivo, utroque sumero.
Cicero

Cicero in Antonio: Quis unquam in illo Iano inventus est, qui... Antonio mille nummum ferret ex p[er]sum? Quasi garius lib. 1. Annal. Ibi occidit mille hominum. Varro lib. 7. Rer. human. Plus mille, & centum sanorum est. Plaut. in Mil. Qui mille a unum perpetuo vivunt hoc est, quod Græci *πολυαιωνοι* vocant. Aliquando mille adjectivum est pluralis numeri tantum, & inderivable, quemadmodum & Centum; ut quia dicimus, Mille nummi, Mille propugnacula, Milla homines: quia substantiva non coherenti sine copula non dicunt. Decem milia, & ducenti homines, quod ita intelligitur, decem milia hominum, & ducenti homines, recte dici potest. Georg. Valla putat, Mille a *μυριά* esse, & *μυρία* a *μύριον* a *μύριον*, quod dicitur gemina consonante scribi debet, hoc unum i coniectum sit, quoniam admodum ille, & Cubile, & reliqua eundem terminationis. Milia in *μύριον*, a *μύριον*, adjectivum. Ordinis numerus est, a mille formatus. [*μύριον* Gall. *Millier*. Ital. *Milione*. German. *Tausent*. Hispan. *Cofa de mil en orden*. Pol. *Tysięcy*. Vng. *Észék*. Ang. *Thousand*. Ital. *in ordine*.] Cic. ad Att. lib. 19. Fecisti mihi pergratum, quod Scipionis librum ad me misisti: ex quo quidem ego (quod tibi nos licet dicere) milliesimam partem vix intelligi- golum de *Παι*: Quamquam id millesimo ante anno Apollonio oraculo edatum est.

Millefolium, *Millefolium*, Herbae genus est, quod Græci *πυγί- λλον* appellant de quo vide Plin. lib. 24. cap. 16.

Millefolium, a Panaceo genus est, ab Achille inventum, unde Achilleos appellatur. *Πυγίλλλον*. Plin. lib. 24. cap. 3. Aliqui & hoc Panacem Heracleonem, alii Sideritum, & apud nos *Milfolium* vocant, cubitali fœpo, ramosam, minutioribus quam fornicia foliis vestram ab imo.

Millepeda, da, Animal est, teste Plin. lib. 29. cap. 6. de vermibus tenet pedum, molis pedibus arcuatum repens, tactuq; contractens. [*Πυγίλλλον*. Ger. *Ein Wurm mit vier hundert* / *similiter* *Wurmpol*. Pol. *Wielonoga*. Vng. *Árbó hirtny pap matkára*.] Quibus Græci appellant, alii *Μύριον*, qui multo pedum agmine catet, ab alia centipeda, aut multipeda dicitur. Histron. contra Iovianian. Coge Syrum, Africæ, & Arabem, ut vermes Ponticæ glutiant: ut enim species in muscas, multipedas, & lacertos.

Milliarium, a, um, Mille librarum. [*Μύριον*. Gall. *De mille*. Ital. *Migliaia*. German. *Dus da tausent* / *degriff* / *das tausent* / *stücker*. Hispan. *Cofa de mil*. Pol. *Tysięcy*. Vng. *Észék*.] Vnde Apu. milliarum apud Columellam dicebantur mille librarum, qui apponantur in censu Romano. Seneca libro 21. Epistol. Non magnam rem facis, quod vivere sine recto apparatu potes, quod non desideras miliaria apud, nec linguas phoenicopteronum, & alia postenta luxuriae, iam nota animalia fastidientia. Plinius libro 17. cap. 12. Milliaris vocari multas oleas narant a pondere olei, quod ferant annuo proventus. Et Milliaris græci, apud Varr. de Re rust. lib. 2. cap. 108. Item milliana porticus, apud Sueton. in Ner. cap. 31. Vestibulum eius fuit, in quo colossus trecentis pedum fuit. Ipsius effigies, tunc laxitas, ut porticus triplices miliarias haberet.

Milliarium, in, o, l. Mille passuum spatium, milliare. [*Μύριον*. Gall. *Le mille*. Ital. *Migliaia*. German. *Ein Wurm mit vier hundert* / *stücker*. Hispan. *Cofa de mil*. Pol. *Tysięcy*. Vng. *Észék*.] Cicero ad Atticum libro 8. Collea auctivi auctio milliarium unum eum esse: *Μύριον*, *επιπέδιον*. Hoc etiam millium dicitur. Vide Budæum in prior. Annor. in Tand. Hujus octava pars stadium vocatur, passus continens 125. Passus autem ex quinque constat pedibus: & singuli pedes & quatuor palmis: singuli autem palmi quatuor digitis. Milliarium etiam dicitur vas ad coquendum accommodatum. Cato de Re rust. Inter orbem & milliarium unum digmum interesse oportet. Palladius libro 11. Vas macum milliaris simile est, altum & angustum, vespere inter alvearia collocemus, deinde fundo, quos ponamus lumen accensum. Milliarium aureum, fuit columna aurata in capite fori Romano, in qua incole omnes vix Italia terminabantur. Et hoc milliarium. Plin. 11. Tranquilli, Plutarchi, atque Taciti monumentis celebratur.

Milliarium, hoc est, mille passuum spatium, Cicero ad Att. lib. 8. Acceperas literas ad quintum milliare Laodicæ, quas legi libentissimè.

Mille, adverb. est numerandi, idè significat quod vulgo ajunt mille vicibus. [*Μύριον*. Gall. *Mille fois*. Ital. *Mille volte*. Ger. *Tausentmal*. Belg. *Duysentmal*. Hispan. *Cofa de mil*. Pol. *Tysięcykrot*. Vng. *Észék*.] ut Milles te vide. Sic Decies, Centies, & huiusmodi. Cic. in Ver. Act. 3. Milles auctivi. Terent. Phorm. At enim tædet jam audire eadem milles. Cic. 1. Offic. Milles oppetere mortem quam illa pati maluisset.

Milia, sive Millium, l. Collare canum factum ex Corio, multo clavus fractis emittibus ad versus imperum laporum, aut alium ferarum. [*Μύριον*. Gall. *Vn coller, comme celui que*

on met aux chiens, pour les empêcher par leurs dents. Ital. Collare da cani. German. Ein Hundehalsband so man den Hundem anlegt. Hispan. Collar del canen carraças. Polon. Obrót. Vng. Észék. Ang. A millies collar made of leather and nails.] Scipio Aemilianus ad populum: Nobis (inquit) reique publicæ præsidio eritis, quali nullus canis. Dicitur nullus, à multitudine clavorum hoc est, à mille clavibus vel quasi melius, quod ex pelle animalis melis facta hæc collaria sunt. Varro de Re rust. lib. 2. cap. 9. Ne vinceretur canes à bestiis, imponuntur his collaria, quæ vocantur millium: id est, singulum circum collum ex conio firmo cū clavibus capitatis, cui intra capra infuitur pelles mollis, ne noceret collo duritia ferri.

Milos, Smilax sive Tamus apud Diosc. lib. 4. cap. 81.

Milvus, & Milvius, m. Lutroq; modo dicitur, avis rapacissima molli volatu (ut quibusdā placet) vel fictivo nomine à voce quam edit. [*Μύριον*. Gall. *Vn milan, ou vn bus, ou vn gypse*. Ital. *Nibbio*. Ger. *En wald*. Belg. *Suambis*. Hispan. *Milano*. Pol. *Kania*. Vng. *Hina, kanya*. Ang. *A kite*.] Ovid. lib. 3. Fast. Iuppiter alibus rapere imperat: amulit nū Milvius, & meritis venit in aula suis. Terent. in Phorm. Non recte accipitur tenditur neq; milvio Plin. lib. 10. cap. 10. Milvius eodè accipitruum genere magnitudine differunt. Notatū in his rapacissimam, & famelicā temperat alere, nihil esculenti rapere unquā ex funeri ferulis, nec Olympiæ ara. Ab hujus avis similitudine pica quidā Milvius, sive Milvus dicitur, quod se falce supra mare attollens, nulli in modū volare videatur. Plin. lib. 9. cap. 20. Volat hinc inde sanè quā similes voluci hinc inde item milvus. & Pontus & pro Lydere caelestis, in quod milvus, qui lovi elapsus a nūla retinet, fertur muratus. Ovid. lib. 3. Fast. Stella Lycaoniam verget declivis ad ardon Milvius, hæc illa nocte videnda venit. Item, Milvus perit a restitutionem de homine rapaci dicitur. Plaut. in Pseudolo. Tenus me aced meca voluptas, male ego meo milvos, mala ista bellia est, ne forte me auferat pullum tuum.

Milvius, adject. à nomine Milvus. Quod ad milvum pertinet. [*Μύριον*. Gall. *De milan, ou vn gypse*. Ital. *Di nibbio*. Ger. *Waldwider*. Hispan. *Cofa de milano*. Polon. *Kania*. Vngar. *Hindor, vial hana*. Ang. *Milvius*.] Milvius dicitur quæ in accentus exeunt acutissimos. Et in Milvina ungula, pro manibus rapacibus. Plautus in Pseudolo. Anru invenire postulas quæquam coquam. Nisi sit, milvius, aut aquilinis ungulis. Et Milvius per, herbae nomen est apud Colum. lib. 12. cap. 7, quam nonnulli eandem esse putant cum coronopo.

Mimēsis, f. Alienorum morem imitatio. [*Μύριον*. Gall. *Art pour contrefaire tout velle & contenance*. Ital. *L'arte da imitare i gesti & le parole d' altri*. Ger. *Ein nachahmen nachthun fremder gebarden*. Hispan. *Arte para contraher im portenas*. Pol. *Nauki imitacji*. Vng. *Más elhözjének kénefe*.] An. *A following of others manners, the art in counterfeiting*. Huius nomine à Græcis dicitur *Μίμησις*. Quæ in lib. 9. cap. 2. Imitatio morum alienorum, quæ *Μίμησις*, vel (ut alii malunt) *Μίμησις* dicitur, iam inter leviore affectus numerari potest. Est enim posita ferè in eludendo, sed versatur in factis & in dictis in factis, quod est *Μίμησις* vicinum in dictis, quale est apud Terent. in Eunucho. At ego nesciebam, quorsum tu iret, Panyula hinc est adrepta: edo ut mater pro sua. Sotor dicitur tibi copio abducere, ut reddam tua. Donat. super illo Terentii loco in Phorm. Ad precatorem adeam, cetero, qui mihi sic orat: Nunc omnino quæto hunc: ceterum Possit hinc quicquam, nihil precor. *Μίμησις*, inquit, dicitur, ubi non verba in modo, verum etiam gestum, hinc emque fingimus alienam. Et idem alibi: *Μίμησις*, est quando aliqua verba sic pronuntiamus, ut vana videantur. *Μίμησις* igitur figura est cognata roni, quando alterius verba, seu gestum imitamus: quod facte deridentes, improbantur que facimus.

Mimū, m. m. Qui dicit & facta aliorum imitant gestu colando ea exprimens. [*Μύριον*. Gall. *Le mime, ou le buffon, qui contrefait tout gestes & contenance*. Ital. *Mime, buffone*. Ger. *Ein Wurm so nachahmen nachthun anderer gebarden*. Hispan. *El mono, contraher de de portenas*. Polon. *Kaslerz nala dancis in ych obczajny*. Vng. *Mauum ter meoim markara*. Ang. *He that counterfeits other gestures and manners*.] Efficitur Latine, qui vel inua, vel extra se suam gestulationes exerceat, imitaturq; ista, factaq; moreve hominum & naturas. A *μυμησις*, ut Diomedes inquit, quod significat imitor. Huius vero personatus in scena Comædiæ & Tragediæ, voce & corpore gestu agit. Inde Pantomimi: id est, omnium personatum imitatores, effectoresque. Et Archimimus, pro histrionū principibus. Hæc sulis à Budæo declamantur in proemio Angerat. in Pandect. & Mimi etiam dicuntur poemata, sine ullo pudore lafoyiam imitantia: quod genus Latini vocant *Planipediaz*. Ovid. 2. Trist. Scribere illas est imitantes respia mimos. Suet. in Calate: Decius Laberius eques Romanus mimum suum egit.

egit. Cicero pro Caelio: Mimi ergo est jam exitus, non fabulae.
 * Mimus quoque pro ridiculo factio, & quasi fabula ritu di-
 gna translate ponitur. Sueton. in vita Othonis, cap. 3: Quare
 diducto matrimonio sepositus est per causam legationis in
 Lusitaniam: & factus visum, ne poena actoris mimum omnem
 divulgaret: qui tamen sic quoque hoc disticho notuit: Cur
 Otho mentito sit quæritis exul honore? Vxoris merchus coe-
 perat esse suæ. Dicimus etiã Mimo subservire, pro contrariam
 vocem in symphonia fingere hoc est, ligamentum, vel fabulan-
 tem adjuvare.

Mimã, æ, f. p. [*μῖμος* Græc.] Gall. Celle qui contrefait tout geste &
 contenance. Ital. Donna che contrefa gli altrui gesti. Ger. Ein Wand-
 laria mit aufstrahlung vnd nachthuung fremder Gestalt. Hispan.
 La mujer cantabalaçtara de personas. Pol. Koplarka. Vng. Masim
 termi. Ger. a *zwen maskara*. Ang. A man in disguise, she that counter-
 feits, et heri col. heri. Cicin Philip. 2: Vehabatur in effedo Tri-
 bunus pleb. lectores laureati antecedeabant, inter quos aperta
 lectica mima portabatur: quam ex oppidis municipales ho-
 mines non est obvia necessario producentes, non vero illo,
 & mimico nomine, sed Voluminaria salusabant.

Mimulã, dimin. à Mima, quod gestulaticem significabat, à
μῖμος Græc. Cicero. 2. in Anton. Venisti Brundulium in si-
 num quidem & complexum iuxta mimule.

Mimambuli. Scribant Mimographi mimiambo, comediasq;
 versibus iambicis, ut Laberius, Virgilius Romanus, de quo
 Plin. Epist. li. 6. Canini: Scripsit mimiambo tenuiter, argute,
 venuste, atque in hoc genere eloquentissimè.

Mimographi, pen. con. Lascivi poematis scriptor, ut fuit Phi-
 lio, ut Publius, ut Laberius.

Mimicium, a. um. adjectivum, à Mimus, sicut à Satyrus, Satyricus,
 Quod ad mimum impertinet. Cicero de Orat. 2: Vitandum est
 oratori utrumque ne aut scurrilis locus sit, aut numericus.

Mim, pro Mithra. Figura synæretis, qua Persius utitur, Satyr. 1:
 Quis leget hæc? Mim tu istud ais?

Mina, æ, f. p. [*μῖνα* Græc.] Atticum est vocabulum,
 quo tam in appellatione rei numaric, quã ponderalis Atheni-
 enses utebantur. Consistat autem ex drachmis Atticis centis:
 eratq; maior Romana libra drachmis quatuor. Nã hæc nona-
 ginta sex tantum pendebat drachmas. Fannius apud Priscianũ:
 Accipe præterea patvo quam nomine Gran
 Minam vocitant, nostricque Minam dixere priores.
 Centum hæc sunt drachmæ, quod si modo dempseris illis
 Quatuor, efficies hanc nostram denique libram.

Sed hoc de mina nova intelligi debet, quæ & Solonis mina à
 quibusdam appellatur. Consistat enim minam Atticã antiqui-
 tas fuisse drachmarum tantum septuaginta quinque: quæ au-
 ctis postea à Solone ponderibus, Mina veteris appellata est: de
 qua intelligi debet quod subdit Fannius apud Priscianũ: Atti-
 ca quæ frequentiã si dempseris hinc mna. Quo tamen in loco
 Fannius sentire videtur, Minam Atticam tam esse, quæ consistat
 septuaginta quinque drachmis, quam nos Mina veterem vocavi-
 mus: alterã vero, quæ centum consistat drachmis, Minam Græcam
 vocari. Sed hoc non esse verum, facit Plinii autoritate cõvici-
 potestati lib. 2. cap. ult. ubi ex professo Atticorum ponde-
 rum interpretationem tractat, subdit in fine capituli: Mina, quã
 nostri Minam vocant, pendet drachmas Atticas centum. Vide
 plura ejus rei testimonia tam Græca, quam Latina apud Ge-
 org. Agricolam. Quoties autem apud scriptores minæ men-
 tio occurrit, de mina nova intelligendum est, quæ epirin por-
 tionem habet, ad minorem seu veterem minam: quemadmodũ
 & talentum majus ad talentum minus. Contra et itaq; Mina, si
 de pondere intelligas, uncias duodecim, & semissem. Quod si
 de re numaria sit sermo, Mina ad monetæ Gallicæ æstimati-
 onem reducã, valebit circiter libras Turonenses septendecim,
 & semissem. Tantum enim consistunt centũ drachmæ, singule
 tribus solidis Turonensibus & semisse æstimatæ: Budæus æsti-
 mat Minã aureis coronatis decẽ: quod in idem recidit, modo
 sanè intelligas singulos coronatos ab eo triginta quinque; dun-
 taxat solidis Turonensibus æstimari. & Mina etiã mensuræ ge-
 nus est, quã agri metiuntur: qui & Modius dicitur, & Actus
 quadratus. Habet in latitudine pedes centum viginti, & in lã-
 gitudine tondem. Vide Var. de Re rust. lib. 1. cap. 10. & In pe-
 corentem ovillo, Minæ dicuntur, quæ ventre sunt glabro. Idem
 lib. 2. cap. 2: Emptor stipulator præca formula, illa scẽ oves, fa-
 nas recte esse, uti pecus ovillum, quod recte sanum est extra
 luscã, surdam, minamã est, ventre glabro.

Mina scic, arum, à Plauto dicitur, quas nos hodie Minæ vo ca-
 mus, & unde, ut in Truc. Melius, te manere certare, mecũ, quam
 minacis. Idẽ in Rud. Minacis ego istas flocci non facio tuas.

Minæ farum, f. p. Comminatio, minitatio, mali denuntiatio.
 [*μῖνα* Græc.] Gall. Menace. Ital. Minaccia. Ger. Zehnwagen, zehnwort.
 Belg. Drenge. His. Las amencas. Pol. Groza. Vng. Fenyegetes.
 Ang. Threaten, menacing, aliter in turdis ut signat. Terent. in
 And. Si illum relinquo, ejus vitæ timetis opitulor, hujus mi-

nas. Cic. ad Att. lib. 2: Minæ Clodii, contentionesq; quæ mihi
 proponantur, modicè me angunt. Liv. 2. ab Vrb. Desiderium
 tum quoq; inter tantas fortune minas, metuendus magis quã
 metuens. Virg. 3. Aen. Di prohibere minas: di talẽ avertite ca-
 sum. & Quandoq; etiã dicuntur eminenter murorũ, quas pin-
 nas, i. e. for vocat, teste Servio: & à Minor, ari, derivat, quod
 inter cetera extare & eminere significat. Virg. 8. Aen. prædã
 opera interruptã, minãq; Murorum ingentes.

Minor, ari, d. p. Minas infero, terrore alicui incutio denunti-
 atione periculi. [*μῖνα* Græc.] Gall. Menacer. Ital. Minacciare.
 Ger. Zehnen. Belg. Drogen. Hisp. Amenaxar. Pol. Groza.
 Vng. Fenyegetek. Ang. To threaten, or menace. Cic. 1. Tull. Cui
 quã Lyfimachus Rex crucẽ minaretur. Illis quæso ista bambi-
 lia minitare purpuratis tuis. Ovid. Epist. 10: Multa minitæ,
 multa minantur aq; Terent. Heavt. Abiturũ se ab te effilli-
 cõ minabitur. & Item eminere, extare, effert. Virg. 1. Aencl.
 geminice minantur in cælum scopuli.

Minans, minantis, particip. [*μῖνας* Græc.] Gall. Menacant, per minas.
 Ital. Minacciante. German. Zehwend. Hispan. Amenaxando.
 Pol. Grozã. Vngar. Fenyegetek. Ang. Threatening.]
 Ovid. 2. Fallozum: Edidit impavidos ore minante sonus. Idem
 5. Metamorph. Rident Pæonides, spernuntque minantia ven-
 ba, & Composita hujus verbi sunt, Communior, & lacrimior,
 quæ habeat penultimam correptam.

Minariõ, oris, f. t. Minare vel actus comminandi, comminatio.
 [*μῖνα* Græc.] Gall. Menacement. Ital. Minacciamto. German.
 Zehnung. Hispan. Amenaxamiento. Polon. Groza. Vngar.
 Fenyegetes. Ang. A threatning.] Cic. de Orat. 2: Execrationes, ad-
 mirationes, minationes.

Minatèr, adverb. Minaciter. [*μῖνα* Græc.] Gall. En menacẽ,
 par menaces. Ital. Minacciosamente. German. Mit zehwen. Hisp.
 Amenaxando. Pol. Grozã. Vngar. Fenyegetes. Ang. Threaten-
 ingly.] Ovid. lib. 3. de Arte amandi: Multaque submissè, multa
 minanter agant.

Minor, ari, d. p. Frequentativum, sæpè vel imperiosè minor.
 [*μῖνα* Græc.] Gall. Menacer, ou fort menacer. Ital. Minacciare. Germ.
 Oft ober hestig zehwen. Belg. Par dremen. Hispan. Amenaxar.
 Pol. Groza. Vng. Fenyegetek. Ang. To threaten in often.] Plaut. in
 Curcul. Minin' malum minitare! C. Atque ædepol non minita-
 bor, sed dabo. Cic. 2. Catil. Vobis, atque huic urbi fero, flam-
 maque minitatur. & Pro eodem etiam legitur Minuo, ac
 prædictum apud antiquos. Plaut. in Amphit. Quid minitatu
 te facerum, si istas pepulisset fores?

Minutans, tis, particip. [*μῖνας* Græc.] Gall. Menacent, par minas. Ital.
 Minaccianti. Germ. Hestig vnd vnt zehwend. Hispan. Amenaxando.
 Polon. Grozã. Vng. Fenyegetek. Ang. That threateneth or threat-
 neth.] Cic. 7. Verr. Quem jam ingreditentem navem & Venial-
 mis atro ceter minantem, à se retractum esse, & allervatũ, &
 Minutandũ, m. f. Valde minans, quasi plenus minantem.

[*μῖνας* Græc.] Gall. Menacent, vnt de menacer, plus de menacer.
 Ital. Minaccianti, primo di minaccia. German. Den zehwend. Hisp.
 Amenaxando. Pol. Grozã. Vng. Fenyegetek. Ang. Threatening.] Liv. 9. del.
 Maced. Etenim cum quoque minitabundus prædãt

Minutabiliter, Veretes dixerunt pro minaciter, à *μῖνας* Græc. Pa-
 civius in Antiope: Minutabiliterque increpare didis seris
 incipit.

Minax, cis, om. i. Qui frequẽtes minatur. [*μῖνας* Græc.] Gall. Me-
 nacer, ou qui menacer. Ital. Minacciato. German. Zehwend. Hisp.
 Casa que mucho amenaxa. Polon. Vilano y-
 jez. Vngar. Fenyegetek. Ang. That threateneth often.] Virg. lib. 3.
 Georgic. & ire viam, & fluvios tentare minaces Auset &
 ignoto sese committere ponto. Cicero pro Font. Induciom-
 rus iste minax atque arrogans. Idem: Casar minaces & ac-
 bas literas ad Senatum misit.

Minaxissimus, superlat. [Vng. Ige fenyegetek.] Suet. in Calig.
 Adversus quoque barbaros minaxissimus.

Minaciter, adverb. [*μῖνας* Græc.] Gall. En menacant par minas.
 Ital. Minacciosamente. German. Mit zehwen. Hispan. Mucha a-
 menaxando. Pol. Grozã. Vng. Fenyegetes. Ang. Threateningly.] Liv. lib. 2:
 Minaciter fieri vnt id est, iurgiorẽ, & cum mi-
 nis. Plaut. in Stich. An potius teentem leniter? an minaciter?
 scio lites fore. Cicero in Philip. 2: Num putas P. C. dixisse cum
 minaciter, quã facturum fuisset?

Minacula, cera notare: id est, rubra cera signare.
 Minarrio, ris, ire. Proprium palumbis, Aelius Spartianus.
 [Germ. Vngen, eigentl. die die Laudis.]

Mingo, mingis, mingi, mingium, n. t. Vinam scio, mejo:
 [*μῖνος* Græc.] Gall. Pisse, vnter. Ital. Pissare, urinare.
 Ger. Vntencken, auch schissen. Belg. pissen. His. Mear, urinar. Pol.
 Mies, pisz, sem, szkam. Vng. Hiddon, vnteln. Ang. To piss, or mak
 water.] pro quo magis vltimur Mejo. Vnde & Peimingo ap-
 plet. Horat. Hunc permixerunt calones, atq; caballi. & Hinc
 Micturio, & Mictito, tas, quæ vide suis locis.

Ministeria

Miniatia, Miniaris, Miniacus, Miniarus, Vide MINIVM. Minio plebe: id est, Lemnia terra. Sic enim Celsus vocat. De Minio vide Diosc. lib. 5. cap. 104. Minium Sinopicum quid sit, vide apud eundem lib. 8. cap. 101.

Ministris, ministrare, Vide PARVVS.

Ministro, n. p. Servio, porrigo, preparo, administro. [מַשְׂרֵט] Gall. Administrer, Ministère. Ital. Amministratore. Ger. Diener, Bedienter. Hisp. Secor, ministro. Pol. Sl. koch, podate. Vng. Szolgálat, Szolgálatos. Ang. Servant, to give a thing in service. Plaut. in Curcul. Tu tabellam colligato, hic ministrabitur id est, serviet. Gell. lib. 2. Idq; facile factu dicit, quoniam filii sui poeuia in convivio regi ministrant. Virg. 1. Aen. Jamq; faces & faxa volant, furor arma ministrant. Varr. 5. de Re rust. cap. 17. Quam non paulo sumptuosius, quam ego, hic ministrat victum. Hujus composita sunt Administro, Subministro: quorum significata vide suis locis.

Ministratio, ministratoris, n. t. Qui ministrat, administrator, adjutor. [מַשְׂרֵט] Gall. Secor, Ministère. Ital. Servitore. Ger. Ein Diener. Hisp. El que sirve, seruo. Pol. Sl. koch. Vng. Szolga. Ang. That serveth or waiteth in service. Cic. 2. de Orat. Ut quum te ipsum Sulpiti obsequium, quod ministratorem peteres, non adversarium.

Ministratio, n. f. Ministra, ministra. [מַשְׂרֵט] Gall. Secor, Ministère. Ital. Servitrice, cameriera. Ger. Ein Dienstmagd. Hif. Sierva, la que sirve. Pol. Sl. uslužnica. Vng. Szolga. Ang. That that serveth or waiteth in service. Cic. 1. de Orat. Sed ut oranes comites atque ministratrices esse diceres. Tu tamen ministras leges. Ita enim legitur in emendata exemplaribus.

Ministratio, n. f. Quod ad ministratorem pertinet. [מַשְׂרֵט] Gall. Casa da servico. Ger. Das Dienstmädchen. Hif. Casa para tal servicio. Polon. Sl. uslužnictwo. Vng. Szolgálat, szolga. Ang. That belongeth to service.] et ministratio urceoli apud Martialem lib. 14.

Ministratio, n. f. Qui in servit & ministrat, ministrator, administrator. [מַשְׂרֵט] Gall. Secor, Ministère. Ital. Amministratore. Ger. Ein Diener, Bedienter. Hif. Secor, ministro. Pol. Sl. koch. Vng. Szolga. Ang. That that ministrateth or serveth. Cic. 1. de Orat. Infimi homines incedula addudi, ministros se prebent in pationis oratoribus. Valer. Flac. in Argo. - taciti sedet ad ius ministris. Cic. de Amic. Ut aut libidinis ministri, aut adiutores essent ad injuriam. Hujus femininum est ministra, Virg. 1. Idem 2. de Finib. Ministris & satellites voluptatum, virtutes.

Ministratio, n. f. Opera que à ministris præstatur, obsequium. [מַשְׂרֵט] Gall. Secor, Ministère. Ital. Amministratore. Ger. Ein Diener, Bedienter. Hif. Secor, ministro. Pol. Sl. koch. Vng. Szolga. Ang. Servico, the charge or office to do a thing. Cic. 7. Aen. Abiitit ratis pater, averfusque refugit Fœda ministra: & cæcis se condidit umbris. Plin. lib. 10. cap. 7. Et mior varietas in pedum ministratio. Virg. 6. Aeneid. - pars ingenti subiere phœto, Triste ministrum. Ovid. 11. Metamorph. Somne quies rerum, placidissime Somne deorum, Pax animi, quem cæca fugit, qui corpora duris Fœda ministris mulet, reparas: que laborat, & Aliquando ministra accipiuntur pro ministris, sicut Servitia pro servis. Paulus Iureconsultus: Vinea ministratio dicimus etiam, que extra urbem nobis ministrare consueverunt.

Minitor, & Minitabiliter. Vide MINOR, n. f. in MINAE.

Minium, n. f. Pignori genus est laudatissimi coloris, quod in argentis metallis cõ argento vivo inventi solet. [מַשְׂרֵט] Gall. Vermillon. Ital. Minio. Ger. Minien, bergstein. Hif. Bermillon. Pol. Cinnaber. Vng. Minium. Angl. Vermilion, red lead, spangle.] Maxima ejus copia, teste Plin. lib. 33. cap. 7. effoditur in Hispania, sed hoc durum est & arenosum. Optimum nascitur supra Ephesum in Cilicis agris. Quo patella autem purgetur minium, docet idem Plinius paulo post, aram esse colore cœci, que teni confuevit, & demde lavari, ibidemq; pergamentis, que in aqua supernantant, minium in laudo inveni. Nonnulli per errorem Minium idem esse putant cõ cinabari, quò propriè cinnabaris sit sanies draconis montium elephantum pondere clisi, utriusque animalis sanguine permisto. Idem loco jam citato: Comperiq; vulgò pro cinabari lodico in medicamentis minium addi infœcia nomina, quod esse venenum docebimus inter pigmenta.

Minister, n. f. p. Loca in quo foditur minium, ad vng. Plin. lib. 33. cap. 7. Sifaponensibus autem miniantis suæ venæ arena hæ argento excoquitur. Auri modo probatur.

Minister, n. f. p. Miniarium metallum. Plin. ibidem: Cœberinum ex Sifaponensibus in Baetica miniaris metallo.

Minister, n. f. p. Quod est ex minio, ad vng. Plin. lib. 7. Fœta passim expolitione miniacia expoliebantur.

Minister, n. f. p. & per diminutionem Miniatulus, idem est quod rubrum quasi minio tinctum. [מַשְׂרֵט] Homero. Vnde cerâ miniatulam veteres dixerunt, quâ nos rubram dicimus. Et Miniatula cetera aliquid notare, pro eo quod est, loca corrigenda annotare. Cic. ad Dolabellam in Epist. ad Att. lib. 13. His literis scriptis me ad æmilius dedi, que quidem veteror, ne miniatula cera tua pluribus locis notanda sint. Idem ad Att. lib. 16. Ceteras enim tuas miniatulas illas extimescebam.

Mino, n. p. Duce. [מַשְׂרֵט] Gall. Mener, condair. Ital. Menare, condurre. Ger. Föhren oder treiben. Hif. Lleuar, goiar. Polon. Prowadzyc. Vngar. Hatten drücken, viden. Ang. To lead or convey.] Felur: Agafones equos agentes: id est, bene manantes. Apud Antiquos etiam pro mitor legitur, à quo Minio, ita, ut supra docuimus ex Prisciano.

Minor, n. f. Vide MINAE.

Minor, comparat. a parvus. Vide PARVVS.

Minthos, n. f. p. Vng. Szolga, quibus terribis. Ang. Dunge, or a flower growing in dungs.] Præter vulgatam illam significationem, qua apud Græcos excrementa hominum significantur, etiam floris nomen est in sterquilinis enascentis, quo mirum in modum afficiuntur hirci. Alii caprarum retimenta hoc nomine significari volunt, quibus frigentium hircorum nares palliores illinunt, & ita commoto sternutamento curant. Vide Cælium Rod. lib. 10. cap. 22.

Minutio, minus, minui, minutum, ad v. Imminuo, cõtinuo, deminuo, denatio, derogo, extenso, elevo, debilito, decessione de summa facio. [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Plin. Ra dix cominuo ducata deonum dolore minuit. Cic. ad Attic. Si patates meam molestiam minui posse. Idem in Catil. Nequid de summa dignitate Recip. minueret. Terent. in Prolo. Heayt. Ut aliqua pars laboris minuatur mihi. Cat. 3. bell. Gall. Nam & hostis militibus spem minuit, & hostes ad pugnandâ alacriores efficit. Hujus composita sunt, Comminuo, Diminuo, Imminuo: de quibus vide suis locis.

Minutio, verbale, t. Imminutio, detractio. [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Minutus, a, um, & particip & nomen esse potest. Participium significat comminutum: hoc est, minus factum, imminutum, deminutum, brevem, parvum, exiguum: [מַשְׂרֵט] Gall. Diminuer, appesier, diminuer, minuser. Ital. Minuire, menomare. Ger. Mindern, ringern. Hif. Definufar, amenguar. Pol. Vmniejszyc. Vng. Meg kevesit. Ang. To lessen, or to make less.] Gell. lib. 16. cap. 5. Ve particula tum intentionem significat, tum minutionem. Quint. lib. 4. cap. 3.

Lucus

ficut pulveris minutias videmus in sole, quum per fenestram radios, ac lumen immiserit. & Minutta etiam dicta porta Romae, à Minutio, quod Minuti facello proxima esset. & Et Minutta, virgo Vestalis, quae propter suspensionem stupri viva defossa est. Liv. 8. ab Vrbe.

Minutal, Genus edulii, quod ex concisis minutatim oleribus fit, aurore Apicio. [*μινωτική*. German. Ein Pfeffer obet süerich gebadte Speis.] *μινωτική*. An. A hotch pot, a palle made in a pot.] Fiebat inter cetera marino pisce, liquamint, oleo, vino, porris, & conandro. Mart. lib. 11. Hinc exit varium coco minutal. [Polon. *Siekamnia*.]

Minurizo, Saccino, leniter & submissa voce cano: *μινωρίζω* enim cantillo significat, & modulaté concino. [Gall. *Chanter bas*. Ital. *Cantare fatto voce*. Ger. *Sings sungen und sichlich*. Hispan. *Cantar bajo*. Pol. *Czytka spiewam*. Vng. *Dado lek*. Ang. *To sing with a low voice*.] Sidonius lib. 1. Epist. Diluculo autē philomela inter frutescens silerum Progenē, & inter acres minuzizantē. Hinc Minurizaciones, *μινωρίζω*, dicti sunt, teste Felto, avium minorum cantus.

Minus, Minusculum. Vide **MINOR** in **PARYVE**.

Mirabilis, Miraculum, Mirificus, & alia. Vide **MIROR**.

Mirmillonēs, m. r. Erant pugiles Retianorum adversarii: nam digladiantium alter Retianus, alter Mirmillo appellabatur. Feltus: Retiano, *μινωίων*, pugnant adversus mirmillonē cantatur. Non te peto, pisces peto, quid me fugis Galle? Quia mirmillonem genus armaturae Gallicum est, ipsiq; Mirmillones autē Galli appellabatur: quorum galeis piscis effigies interat. Quod genus pugnae institutum est à Pittaco uno ex septem sapientibus, qui adversus Phronem dimicaturus, propter controvertas finium, qui erant inter Atticos, & Milytencos, reti occulte allato, impedivit Phronem.

Miror, aris, d. p. Admiror, stupeo, in admirationem rapior. [*μινωρίζω*. Gall. *S' émerveiller & ébahir*. Ital. *Ammirare, stupire*. Ger. *Bewunderen*. Hisp. *Maravillarse*. Pol. *Dziwować się*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *To marvel, to wonder at*.] Virg. 1. Aen. Antichūq; manus inter se, operumq; laborē Miratur. & Mirari etiam est, cū voluptate iacuerit. Idem 2. Georg. Scu quis Olympicae miratus praemia pugnae. Item nescire, quia (ut Donatus inquit) admiratio ab ignorantia descendit. Terent. in Andr. Miror uade sit. & Item aliquādo ponitur pro extollo, laudo & gloriōse de aliquo sentio. Mart. lib. 13. qui se mirantur, in illos Virus habet. & Construitur hoc verbum cum accusativo, & cum genitivo. Virg. 11. Aen. Iustitiae prius mirer, belline laborum. & Quandoque absolute ponitur. Ovid. lib. 13. Metam. Dumq; moror, mirorq; simul fugit omnis in undas. & Hujus composita sunt, Admiror, Demiror, Emiror: quorum significata vide suis locis.

Miratio, f. t. Admiratio, obstupescitio. [*μινωρίζω*. Gall. *Admiratio*. Ital. *Admirazione*. German. *Bewunderung*. Hisp. *Maravillamiento*. Pol. *Dziwowanie*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miracyling, wondering*.] Cic. 2. de Divin. Causatum enim ignoratio, in re nova mirationem facit.

Mirator, m. r. [*μινωρίζω*. Gall. *Esmerveilleur, qui s' ébahit*. Ital. *Chi si maraviglia*. German. *Ein verwunderer*. Hisp. *El que se maravilla*. Pol. *Dziwusiacy*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *He that marvels*.]

Miratrix, cis, f. ut Turba miratrix. Iuven. Sat. 4. lib. Fama miratrix, apud Senecam in Hippolyto: Fama miratrix tenioris xvi. **Mirandus**, a, um, Admiratione dignus. [*μινωρίζω*. Gall. *Digne d'admiration*. Ital. *Degno d'admiratione*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Cosa que macho se maravilla*. Pol. *Dygodny*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *That wonders and is admired*.] Liv. 5. bell. Pun. Extemplō improvida res pavorem incutit Pœnis, mirandūque unde tot hostes tam subito exorti, *επι*.

Mirabundus, m. f. Qui miratur. [*μινωρίζω*. Gall. *Qui s' émerveille en fait de l' ébahit*. Ital. *Biens de maraviglia*. Ger. *Der sich verwundert*. Hisp. *Cosa que macho se maravilla*. Pol. *Dygodny*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *That wonders and is admired*.] Liv. 5. bell. Pun. Extemplō improvida res pavorem incutit Pœnis, mirandūque unde tot hostes tam subito exorti, *επι*.

Mirus, ra, rum, Admiratione dignus, mirandus, a demitendus, magnus, egregius. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeux, digne d'admiration*. Ital. *Maraviglioso*. German. *Wunderbar*. Belg. *Wonderly*. Hisp. *Maravilloso*. Pol. *Dygodny*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miracyling, wonderful*.] Plin. lib. 2. cap. 108: Hipparchus & in coarguendo eo, & in reliqua omni diligentia mirus, adjicit fladiorum pauld minus xxv. millia. Idem lib. 12. cap. 9: Mira arborū natura. Et li. 9. cap. 55: Mirae ad cavendū solernae. Virgil. 4. Aen. Praeterea sicut in tectis de matmore templum Conjugis antiqui, miro quod honore colebat. Plaut. in Amph. Enimvero illud praeter alia mira, miror maxime, si haec habet pateram illam. & Hinc Petmirus, a, um, pen. prod. Cic. App. Pul. illud vero mihi permissu accedit, tantam temeritatē

fuisse in eo adolescente. & Apud veteres mira pro monstris atque horrendis sumuntur. *μινωρίζω*. Plaut. in Amph. Mira memoras, nimis formidolosum praedicas facinus. Virg. 4. Georg. 4. de Proteo canens, res hujusmodi admirandas, & portentosas vocat Miracula: Omnia (inquit) commutat scie in miracula rerum. & Mirum nihil est, mirandum nihil, vel ponitur pro certe, profectio. Plaut. in Amph. Mirum ni hic me quāsi miranam exorsare cogitat. Terent. in Andr. Age igitur ubi nunc est ipse? C. Mirum ni domi est. & Mirum respōtio ad verbum cuiusdam formam habens. Terent. Evouch. Rex te ergo in oculis. T. scilicet. G. Gestare. T. verum credere omnem exitum, Coasilia. G. Mirum. & Hinc Mirus antiqui dicebant, pro Magis mirum. Varro: Nunquid hoc mirus. & Mirum in modum est, in majorem modum, vide infra. & Mirum in modum, & Mirandum in modum, *μινωρίζω*. Plautus in Amph. Verque deluditur dolis mirum in modum. Cicero Metello: Marcellum tuum Consulē factum, teque ea Latina esse affectum, mirandum in modum gaudeo. & Mirum quantum ejusdem significationis. Liv. lib. 1. ab Vrbe. Mirum quantum illi viro haec nuntianti fides fuerit.

Mirē, adverb. pro miro modo, live mirabiliter. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeusement*. Ital. *Mirabilmente*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravillosamente*. Pol. *Dziwownie*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miraculously, wonderfully*.] Cic. ad Attic. Pucro municipia mirē favent.

Mirificus, ca, cum, Mirabilis, mirus. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeux, admirable*. Ital. *Mirabile*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravilloso*. Pol. *Dziwowny*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miracyling, wonderful*.] Cic. in Cat. Mirificos fructus serunt. & Hinc suspensivum mirificissimus, Terent. in Phorm. Quiddam arbitrans, scio, atqui mirificissimum, scilicet facinus.

Mirifice, adverbium, pro Mirum in modum, mirabiliter. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeusement*. Ital. *Miracolosamente*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravillosamente*. Pol. *Dziwownie*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miraculously*.] Cic. 4. Acad. Delectabatur autem mirifice lectione librorum.

Mirifico, as, ad. p. Mirabile facio. [*μινωρίζω*. Gall. *Faire merveilleux*. Ital. *Far maraviglioso*. German. *Wunderbar machen*. Hisp. *Hacer maravilloso*. Pol. *Dziwownie czynić*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *To make marvelous or wonderful*.] Plaut. in Amph. Quamquam adeo Thebani civēs modo miro mirificor, Mirabilis, & hoc mirabile, om. t. Mirus, mirificus. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeux, admirable*. Ital. *Mirabile*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravilloso*. Pol. *Dziwowny*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miracyling*.] Cic. lib. 3. Offic. Quare et minus mirabilibus exemplis, haud facile quis dicitur hoc exemplo, aut laudabilius aut praestantius.

Mirificitas, f. t. Miratio, stupor. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeux*. Ital. *Mirabilia*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravillosa*. Pol. *Dziwowność*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miracyling, wondering*.] Cic. lib. 5. ad Att. Ea ergo, & haec animi desipientia mirabilitatem magnam facit.

Mirificiter, adverbium, Mirifice. [*μινωρίζω*. Gall. *Miraculeusement*. Ital. *Miracolosamente*. German. *Wunderbar*. Hisp. *Maravillosamente*. Pol. *Dziwownie*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *Miraculously*.] Cic. ad Cat. lib. 13. Satisfacere immortalis laudum tuarum mirabiliter cupit.

Miriculum, n. f. Dicitur quicquid admirationem afferre potest, quasi sit contra naturam, portentū, prodigium, monstrū. [*μινωρίζω*. Gall. *Miracle*. Ital. *Miracolo*. German. *Ein wunderlich wunderkraut*. Hisp. *Milagro o maravilla*. Pol. *Cud*. Vng. *Tudalatosz*. Ang. *A marvel, a wonder*.] Liv. lib. 2. Adjiciunt miracula huic pugnae, silentio proximae noctis ex sylva Arisya ingentē aurora voce. & Hinc Accius personas dilhoras, quibus delictos, mitiones appellat. & Miracula septem Mūdi sunt haec: Templum Dianae Ephesiae, quod summā magnificentiae fuit, & admirationis apud Pisceos. Ducētis viginti annis cōstat factū esse à tota Asia. Columnae centū viginti septē à singulis regibus factae, sexaginta pedū altitudine: ex his triginta sex calatae. Simulacrum ipsius deae ex hebeno esse tradunt. Plin. lib. 7. cap. 38. & lib. 16. cap. 40. & lib. 16. cap. 5. & 14. Secundū, Mausoli regis sepulcrum. Plin. lib. 35. c. 14. Tertū, colossus Solis apud Rhodos. Plin. lib. 24. cap. 7. Quantū, Iovis Olympici simulacrum quod Phidias fecit ex ebore. Plin. lib. 7. cap. 18. & lib. 14. cap. 2. & lib. 15. cap. 8. & lib. 36. cap. 5. Quintum, muri Babylonis, quos Semiramis regina construxit. Sextum, Pyramides in Aegypto. Plin. lib. 36. cap. 12. Septimum, Domus Cyni Medorum regis, quam Menon arte prodiga, illigatis auro lapidibus fabricavit.

Misanthropos, pen. prod. [*μινωρίζω*. Gall. *Qui hat det hant*. Ital. *Chi ha in odio gli huomini*. Ger. *Ein teufelischer*. Hisp. *Antipático*. Pol. *Wrogiwy*. Vng. *Ellenembaró*.]

In bene. Polon. Ludy wamamidzi, oni quini oocitaci. Vng. ...

Misceo, sece, miscui, mistum, persi, non per x, n. f. Tempero, turbo, confundo, immisceo, admisceo. [70H masich 3W harab ...

Miscus, participium, Temperatus, confusus, turbatus. [113 ...

Miscera, ra, f. p. Temperatura, confusio, & moderatura, ut ait Nonius. [113 ...

Miscellanæ, orum, n. f. Dicuntur quæcumque ex variis dissimilibus, rebus, nullo servato ordine, sunt commista. [113 ...

Miscellus, la, lum, adject. Quod mistum est. [113 ...

Miser, ra, tum, flebilis, calamitosus, ærumnifus, infelicit. [113 ...

Etiam thast, iedenhast Belg. Etendit Hispan. Cosamexquina d. deficiada. Pol. Nedyuk, wpyrak. Vng. Szegen, nianahat, nicta, rult. Ang. Miserable, wretched.] Terent. Evnuch. Apparet servum hunc esse domini pauperis, Miseriq; idē Heavt. Nemo est miserius me. Salust. in Jugur. Etiam ante expertus sum parū fidei miseris esse. & Miser animi. Plaut. in Mli. Quid illā miserā animi ex cruciat, Que nunquā male de te merita est? Miser animo; & miser ex animo, apud eundē in Truculento, & Stich. & Interdū miser pro ægrototam ægrotudo genus est infelicitatis. Plaut. in Pœnulo: Miseram esse prædicat buccam, Fortasse medicos nos arbitratur. & Interdū ponitur pro inno cete. Cic. pro Mil. Miseros interdū civis optimē de Repub. meritos. & Invenitur etiā pro interjectione dolētis positū, ac si diceremus, Ne facis. Virg. 6. Aen. Cecropidæ iulli (miserū) septena quotannis Corpora natorum. & Miserrimum miseriarum. Cic. ad Quint. Frat. lib. 3. Epistol. Quod de fratre, ubi eum visuri essemus, nesciebamus: quem quidem ego, nec quo modo visurus, nec ubi dimissurus sum, scio: id est, maximum & miserrimum mearum miseriarum.

Misellus, a, um, diminutivum est à Miser. [113 ...

Miserabiliter, adverb. Infelicitate. [113 ...

Miserabilis, Ger. Erbarmlich, itā dicitur. Hil. Miserabilem, Pol. Nedyuk, Vng. Nianahat, Ang. Wretched, miserabilis.] Cic. Neq; commoveri ejus desiderio non possum, qui tam miserē perit Miserē & beatē vivere idem opposuit, De finib. lib. 1. & Quandoq; significat Valde, nimis. Plaut. Curcul. Vidē ut miserē moliantur, neque quæunt complecti satis. Terent. in Andr. nam omnes nos quidem Scimus, quam miserē hanc esse cupio verum, eō vereor magis. Ibidem: nam hunc diem Misere nimis cupio, ut cepi, perpetuum in lætitia degere. Idem Heavt. Eam miserē amat.

Miserabiliter, Ger. Erbarmlich, itā dicitur. Hil. Miserabilem, Pol. Nedyuk, Vng. Nianahat, Ang. Wretched, miserabilis.] Libertus apud Nonium: Mens incorrupta miseriter corrumpitur. Misere, x, f. p. Infelicitas, calamitas. [113 ...

Miserabilis, Ger. Erbarmlich, itā dicitur. Hil. Miserabilem, Pol. Nedyuk, Vng. Nianahat, Ang. Wretched, miserabilis.] Accus: Qui felix miserritudine factus est aliena Idem in Alphesibæaz Miserrudo eorum ista est libertus. Ex Nonio.

Miserabiliter, Ger. Erbarmlich, itā dicitur. Hil. Miserabilem, Pol. Nedyuk, Vng. Nianahat, Ang. Wretched, miserabilis.] Accus: Qui felix miserritudine factus est aliena Idem in Alphesibæaz Miserrudo eorum ista est libertus. Ex Nonio.

Miserabiliter, Ger. Erbarmlich, itā dicitur. Hil. Miserabilem, Pol. Nedyuk, Vng. Nianahat, Ang. Wretched, miserabilis.] Accus: Qui felix miserritudine factus est aliena Idem in Alphesibæaz Miserrudo eorum ista est libertus. Ex Nonio.

¶ Miseret me vicem illius. Terent. Heavt. Ita me di amabunt. ut nunc Menedemi vicem Miseret me, tantum devenisse ad eum mali.

Miseretur, apud vetustissimos legitur pro Miseret. Turpilium in Epicteto: Quam manus, quae patris me miseretur magis. Nonius. Cic. Orat. 2. Ligari. Cap. 5.

Miserescere, scis, n. t. Movet misericordia, miseret, ad misericordiam traducor. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Anser pite & compassion. Ital. Miserarsi a misericordia. Germ. Erbarmen/erbarmend/erbarmen / zu mitleiden bezeugt werden. Hispan. Misericordia, y compassion. Polon. Zal nie, latwie. Vngar. Szankodom, kefermelten. Ang. To have pity, mercie or compassion. Virgil. 2. Aeneid. His lacrymis vitam damus, & miserescimus ultro. Plautus Epid. Siquid est homini miseriarum, quo miserescat miser, ex animo est. Virgil. 2. Aeneid. At vos o superi, divum tu maxime rector luppiter, Arcadii quoque miserescite regis. ¶ Inde compositum Commiserescit. Terent. in Heayr. Denique tam aegre tulit, ut ipsam Bacchidem, si adesset, cederet, commiseresceret.

Miserescite, impersonale, cum significato sui verbi. Terent. in Heavt. Atque inopis te miserescat mei.

Miserescors, dis, om. t. Quem alterius miseret, ad misericordiam propeasus, lenis, mitis. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Misericordie. Ital. Misericordioso. German. Barmhertzig. Hispan. Cofa que ha misericordia. Polon. Miel'ofierni, Lotofyml. Vngar. Kezelos, reaimas, kdmidml. Ang. Mercifull mreeks. Cic. 4. de Fin. Nec misericordem judicem esse oportere. Idem pro Lig. Si honesto, & misericordi mendacio saluti civis calamitoli consultum esse vellemus.

Miserescendi or, comparativum antiquum, quo utitur Plaut. in Rud. Nulla misericordior est me foeminarum.

Miserescendi s, f, p. Est aegritudo ex miseria alterius injuria laborans, inquit Cic. 4. Tusc. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Misericordie & compassion. Ital. & Hispan. Misericordia, compassion. German. Barmhertzig. Belg. Barmhertigheit. Polon. Miel'ofierni. Vngar. kezelos, kezermettes, szankodom. Ang. Mercie, pite. Idem pro Deiot. Non debeo tentare, quoniam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim: ipsa enim occurrere solet supplicibus, nulla oratione evocata. Idem 3. Tusc. Quae admodum misericordia aegritudo est ex alterius rebus adversis, sic invidentia aegritudo est ex alterius rebus secundis. Ex Stoicorum placitis vitium animi Seneca, misericordia dixit esse: Vitium, inquit, animi est, misericordia nec miseretur sapiens, sed facit. Ita & Cicero 3. Tusc. tanquam Stoicus dixit: Si sapiens in aegritudinem cadere posset, posset & in misericordiam, posset & in invidentiam. Aliter in oratione pro Ligario: Nulla de tuis virtutibus plurimis nec gratior nec admirabilior misericordia est: popularem enim orationem occasio requiebat. Terent. in Andr. Tot me impediunt curae, quae mecum animum diversè trahunt: Amor, misericordia hujus, nuptiarum sollicitatio. Cic. pro Rosc. Amer. Praedia mea tu possides, ego aliena misericordia vivo.

Miserescendi s, adverb. significat. Cum misericordia. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Misericordie sicut. Ital. & Hispan. Misericordiosamente. German. Barmhertzigheit. Pol. Lotofyml. Vngar. kezelos. Ang. Mercifullly.]

Miseror, raris, d. p. Queror, conqueror, deploro. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Anser pite & compassion. Ital. & Hispan. Misericordia. German. Barmhertzigheit. Vngar. kezelos, kezermettes, szankodom. Ang. To have pity and compassion.] Feltus: Miseror, qui conqueritur aliena incommoda. Salust. in lugure. Eos multa pollicendo, ac miserando casum suum confirmat. Caes. 1. bell. Gal. Abditi in tabernaculis aut suum fatum querebantur, aut cum familiaribus suis commune periculum miserabantur: id est, deplorabant. Virgil. 4. Georg. Contusosque animos, & res miserabere fractas. Idem 10. Aeneid. In gemuit miserans graviter, dextramque tetendit. Idem 12. Aeneid. & Turni formam miserantur iniquam. Miserata animi pro animo. Virgil. 10. Aeneid. juvenemque animi miserata repressit. ¶ Hinc Commiseror: & verbale Commiseratio, quae est significatio misericordiae, quae ex alicujus infelicitate movetur: quum scilicet vel ex aspectu alicujus, vel oratione vel etiam cogitatione adducimur, ut ejus miseremur, sicut Liv. 1. ab Vrbe: Agmen migrantium impiebat vias, & conspectus aliorum munita miseratione integrabat lacrymas. Autor ad Herenn. lib. 3. Commiserationem brevem esse oportet.

Misero, pro Miseror dicebant veteres: ut Accius in Athamante: At quia de illis merui, ut jure haec nunquam miserarent mala.

Miseratio, nis, f. t. Commiseratio, aegritudo, quae ex alicujus rebus adversis movetur. [מרחם] Micham, n. t. Gall. Misericordie & compassion. Ital. Pite, compassion.

nr. German. Ein erbarmend/oder erbarmung/bedauern. Hispan. Aquella obra de misericordia, compassion. Pol. Zal smanie. Vngar. Zankodom, kefermelten. Ang. Pite, compassion. Plinius Epist. 31: Quod me recordantem fragilitatis humanae miseratione subit. Cic. Lucio lib. 5: Quem enim nostrum ille moriens apud Mantineam Epaminondas non cum quadam miseratione delectat?

Miserandus, a. um, Miseratione dignus. [miserabilis] Miserabilis, de qui on dicit ante pite & compassion. Ital. Digno di misericordia. German. Erbarmungswu'dig. Hispan. Lo que ha de ser misericordia. Polon. Nal'piti, zal'ofia. Vng. Kefermelten. Ang. To be pitied.] Cicero 2. Tusc. ex Sophocle: Accede, accede nate, assiste; miserandum aspice Eviteratum corpus lacratum patris. Idem 1. de Orat. Hunc in minimis tenuissimisque rebus ita labi, ut aliis miserandus, aliis iridendus esse videatur.

Miserabilis, le, om. t. Miseratione dignus, flebilis, miserandus. [miserabilis] Miserabilis, de qui on dicit ante pite & compassion. Ital. Digno di misericordia. German. Erbarmungswu'dig. Belg. Betagend / jametend. Hispan. Cofa de que ha de ser misericordia. Pol. Zal'ofia. Vng. Szankodom, refovelkes mela. Ang. To be pitied.] Ovid. in Ibin: Sicque miseri semper, ut his miserabilis ulli. Liv. 1. ab Vrbe: Eventus tamen belli minor miserabilem dimicationem fecit, quod nec acie certatum est, & rectis modò diruit alterius urbis, duo populi in unum confusi sunt. Ibidem: Voces etiam miserabiles exaudiebantur multorum praecipue. ¶ Miserabile pro miserabiliter, nomen pro adverbio. Virgil. 2. Aeneid. miserabile casus Hostibus infatata. Servius.

Miserabiliter, Miseré. [miserabilis] Miserabiliter. Ital. Misericordie sicut. German. Erbarmungswu'dig. Hispan. Misericordiosamente. Pol. Nal'piti, zal'ofia. Vng. Szankodom, refovelkes mela. Ang. Miserably, wretchedly.] Cicero 1. Tusc. Esi enim ferus quum legimus, tamen non miserabiliter vir clarus emouit. Liv. 3. ab Vrbe: Prosequuntur conjuges, liberi, quibus se relinquere in ea urbe, in qua nec pudicitia, nec libertas sancta esset miserabiliter rogantes.

Miserantur, adverb. Cum commiseratione. [miserabilis] Miserabiliter. Ital. Con pite & compassion. German. Erbarmungswu'dig. Hispan. Con compassion & misericordia. Polon. Zal'ofia. Vng. Szankodom. Ang. With pity & compassion.] Gell. lib. 10. cap. 3: Ecquid est quod aut ampliter, insigniter, aut acriter, aut miserantur, &c.

Misocalli, misocallus, Graeco vocabulo appellantur, qui ad boni literarum elegantia, nitoreque dicendi abhorrent, tanquam invenerunt & honestatis osiores.

Misogynia, pen. prod. Odium mulierum, [misogynia] Pol. Misogynia.] quale fuit in Euripide tragicorum scriptore, qui mulieres ferè omnes majorem in modum exorsus fuisse dicitur: unde & misogynus: id est, osor mulierum dicitur.

Missa, vocabulum pro sacro piaculari in dictionario Alberti, seu Graeco falso interpellatio exponitur. Hoc autem ut Barbarum, nonnulli etiam magnum nomen in bonis literis consecuti, rejiciunt: licet aliis quibusdam viris impense non doctis, maxime autem Reuchlino nostro visum sit. Hebraei tamen certum est, à mittedo Missam dicitur. In hoc enim Sacro, quod missa vocatur, duplex quondam fuit Missio: hoc est, dimissio. Nam mittere & missum facere, pro dimittere legitur apud idoneos auctores, sicut Missio, pro dimissione: cuius apud veteres Iurisco. mox ut dicemus, plura genera exillunt. Erant autem hujus sacri duae partes: quod doctissimi viri Volzium & Rhenanum ante me, & primi, quos ego sciam, mox prior fuit ab introitu usque ad offertorium inclusiva, in qua fiebat confessio, cantio, lectio, interpretatio, increpatio, alhortatio, oratio, oblatio. Quibus consummatis, Diaconus ex more, ac edito loco, sublata voce clamabat: Si quis non communicat, det locum, teste divo Gregorio, Dialog. lib. 2. cap. 23. velut Iulianus, Vvylhelmus Durandus in Rano. 1. 6. 10. §. 1. Si quis est catechumenus, exeat foras. Tum enim dimittuntur & catechumeni, & qui alioqui, qui suo vel ecclesiae iudicio, communionem corporis Christi censentur indigni. Indeque vocata est haec prior hujus sacri pars missa, catechumenorum. In altera parte hujus sacri fiebat Panis fractio, corporis & sanguinis Christi communitio, Agape, Eucharistia, sive Gratia actio. Quibus exactis jam altera fiebat missio, quando fideles Christiani (qui soli norant, ut Div. Aug. ait, quid sit edere corpus Christi, & sanguinem ejus bibere) quoque dimittuntur iterum clamante Diacono: Ite. Missa est, scilicet ecclesia, quae est fidelium congregatio, quam & Latine Collectam, & Graece Synaxim vocaverunt, & ab missione dicta haec ultima facta pars Missa fidelium: quod & fideles mitterentur ad sua quae negotia privata. ¶ In sacris quoque gentium non admodum dissimiliter agebatur. Nam & sacrificii rem divinum factum dicebat ut vbi, id est, Quis hic? Qui aderant, respondebant.

to, Manumitto, Summitto, & Trāsmitto, de quibus suis locis. Miſſa, a, um, particip. eas ſignificationes habet quas mitto. [מיש/מישית/מישית/מישית. Gall. Envoyer. Ital. Mandare. Germ. Schicken. Hispan. Embiar. Pol. Poſt. Vng. Kwidet. Ang. Send.]

Miſſa, us, ſubſtantivum, m. q. Immiſſionem ferarum aut gladiatorum in arenā ſignificat. [מישית/מישית/מישית/מישית. Gall. tetremort. Ital. Mettere in conſiſa le fiere ne ſpectacoli. Ger. Die beſarſaſung der Thieren oder Beſtreen zu einem Schanſpiet. Hispan. Echoncito. Pol. Spuſtygnie do lwa me grab. Vng. & qe beſarſas, vrezet. Ang. A ſending or putting forth.] Suetonius in Domitiano de his Circenſium die, quo facilius centum miſſus perageretur, ſingulos à ſeptenis ſpatiis ad quina corripuit. Idem in Claudio: Circenſes frequenter etiam in Vaticano commiſit, nonnunquam interſecta per quinos miſſus venatione. Hæc Budæus. & Aliquando ſumitur pro immiſſione ſerculorum. [מישית/מישית/מישית/מישית. Gall. M. Ital. Miſſo. German. Eis Zucht einer Wäſjet. Hispan. El mandar, è coja que ſe lleva en plaza. Polon. ſtawienie. Vngar. Egy rendbeli töl töl. Ang. A miſſo or duba of meate becom to the table.] Ita Lampridius ſcribit Helioſabalum celebrariſſe tale convivium, ut apud amicos ſingulos ſinguli miſſus appareretur: & aliquando omnes miſſus ſola carne phasianorum ſtruxiſſe. Budæus.

Miſſio, f. Actus ipſe mittendi. [מישית/מישית/מישית/מישית. Gall. Envoyer ſouvent. Ital. Mandar ſpeſſo. German. Diſt ſchicken. Hispan. Embiar à menudo. Pol. Poſt. Vng. Kwidet. Ang. To ſend often.] Liv. 9. ab Urb. Quod incolumi Hernico nomine ſimul cum his Samnites auxilia miſſaverant.

Miſſicūlo, as, itru frequentativum à mitto, idem quod mitto. [מישית/מישית/מישית/מישית. Gall. Envoyer ſouvent. Ital. Mandar ſpeſſo. German. Diſt ſchicken. Hispan. Embiar à menudo. Pol. Poſt. Vng. Kwidet. Ang. To ſend often.] Plaut. in Epi. - empta eſt ancilla, quod tunc as me bettas miſſicūlabas.

Miſſile, & hoc miſſile, adject. pen. cor. om. t. Quod faciliè mittitur. Miſſile pen. cor. quum per ſe ſubſiſtit, Telum quod manu mittitur. [מישית/מישית/מישית/מישית. Gall. Toute forte de dard. Ital. Ogni forte di dardo. Ger. Das tötet ja werfen od ja ſchießen iſt; ais da ſind pſicuti Schiſſum. Etiam. Hispan. La lanza o perlo que ſe tira. Pol. Latwoy teci do ſzypłania albo puzna. Vng. Hagis Zofſas, az mit keſſel beſſamok el. Ang. A dart or any ſuch thing.] Virg. 9. Atentid. ſed pellere vallo Miſſilibus certant. Plin. lib. 28. cap. 4. Ferunt difficiles partus ſtatim ſolvi, quum quis tectum in quo ſit gravis traſmiſerit lapide vel miſſili ex his que tria animalia ſingulis iſtibus interſecerint, hominem, aprum, uſum. Miſſiles lapides, Liv. 1. ab Urb. Pondus miſſile diſci, Propert. lib. 3. Eleg. 14. Miſſilia ſaxa, & miſſilia tela, Liv. 2 & 3. ab Urbe. Miſſilia tormenta, Plin. lib. 8. cap. 21. & Miſſilia etiam dicuntur munera que à principibus populo ſpangebantur, utputà bellaria, limea, odoros, unguenta. imberis. Sueton. in Calig. Spatiſt & miſſilia variorum rerum, & panaria cum obſonio vitium divitū. Idem in Nerone cap. 21. Quare ſpectaculum multiplicatis miſſilibus in ſerum protrahabatur.

Miva, fit ex ſuccis ſtomachum confortantibus, pyrorum ſcilicet vel cydoniorum.

Mixobarbāri, miſobāri, Dicbantur qui ex altero parente Græco, altero Barbaro prognati erant: quo nomine dicti fuerunt Medæ liberi, quos illa ab Iafone repudiata Aegeo peperit. Nonnulli recantiorum, deſorto nonnulli vocabulo, Mixobarcos vocaverunt, qui quum Barbari eſſent, Græcè tamen noſſent.

Mixtariſus, vel potius Miſtariſus, Vas quo vinum aqua miſcetur, xiv. Lucil. Vccus, aut gemina longus miſtariſus anſa.

M. N. In notis antiquorum, meo nomine, vel millia nummum vel nummorum. M. N. L. mauiſſus locus. M. N. M. manuſſum. M. N. M. N. municipalis, municipis.

Mna, [מינה/מינה/מינה/מינה.] Græcè, Latine Mina. Vide MINA.

Mnēmōnicā, Mnēmōnicā, ab Autore ad Heren. lib. 3. v. exantit præcepta memoriam adjuvantia. Quemadmodum (quis) qui literas ſciunt, poſſunt id quod audierunt ſcribere, & recitare quod ſcripſerunt: ita qui mnēmōnica didicerunt, poſſunt quæ audierunt, in loca collocare, & ex his memoriter pronuciare.

Mneſithium, Bupthalmus, apud Dioſc. lib. 3. cap. 137.

MO. In notis antiquorum, modi, vel, modo, mors. M. P. maſt poſtus, vel Marcus Pacuvius, vel menſæ poſuit, vel maximus princeps. M. P. D. majorum partem diei. M. P. O. P. Marcus Popilius, M. R. miles Romanus, M. R. militia Rhaxcania. M. R. E. G. militie Regienſium vel militum. M. S. menſæ, vel meſſibus, vel moleſtus. M. S. P. memorie ſux poſuit. M. mos vel mus. M. T. F. E. malo tuo factum eſt.

Mōbilitas, Mobilitas, Mobiliter. Vide MOVEO. Mōderate, Moderatio, Moderator, Moderatrix, Moderatus, Moderor, Modeste, Modestia, Modestus, Modice, Modicum, Modifico, Vide MODVS.

Mōdiūvium, Aegyptiorum lingua, iſtveſtris porolaca. Mōdiſus, dii, m. f. ut inter doctos noſtra ætate ſcè conuenit, menſuræ genus fuit continens ſedecim ſextarios. [מינה/מינה/מינה/מינה. Gall. Vo moy ou boiſſon. Ital. Moggio. Germ. Ein Maß, wird bey uns gemeinlich für ein Seſter genennet. Belg. Een Maet. Hispan. Celeminis. Pol. Koryz, quæritia. Vng. Vek, kōb. Ang. A bushel.] Ceter. de Amic. Verumq; illud eſt quod dicitur, Multos modios ſibi ſimul edendos eſſe, ut amicitia munus expleatur ſit. Item 2. Offic. Ne Marco quidem Scio vitio dari eſt, quod in canere aſſe modium populo dedit. Voluſius Metianus, Quadrantal, inquit, quod nunc pleriq; amphoram vocant, habet utras duas, modios tres, ſemo dios ſex, congios octo, ſextarios octo & quadraginta, heminas ſex & nonaginta, quartarios centum nonaginta duos, cymathos quingentos ſeptuaginta ſex. Ex quibus Voluſii verbis ſacillimè colligi poteſt quantum modius contineat. Nam quum dicit Amphoram, quæ antiqui Romani Quadrantal vocabant, continere tres modios, ſextarios aut octo & quadraginta, ſequit̄ neceſſariò Modium tertiam partē eſſe XLVIII. ſextariorū, quæ eſt ſedecim ſextariorū. Lapius eſt itaq; Peronius, & poſt cum alii, qui Modium eſſe putaverunt duorū & viginti ſextariorū: quanquam utrobique, librationem (ut arbitror) culpa Sextariorū legatur, non Sextariorū, & hoc ſit compoſitum Semo dius, quod ſignificat modum dimidium. Colum. lib. 2. Eadem quatuor modus, nonnunquā tribus, aliquando etiam duobus ac ſemo diio iugerū occupat. & Modius vini Parisius, tricenos ſenos ſextarios noſtros capet. Sextarius aut octonos eas quas pintas dicimus. Budæus. & Modius Parisius, quatuor & viginti medimnos Atticos capet. & Modius agri, Aduis quadratus, qui later eſt pedes centum viginti, & longus totidem: Mina etiā Latine dicitur, teſtē Virg. 1. de Remū. cap. 10. & Modium neutro genere etiam dicitur. Plin. lib. 18. cap. 16. Iſt præſtant in iugera modia vicena.

Mōdiolus, li, m. f. cum accentu in antepenultima. [מינה/מינה/מינה/מינה. Gall. Un petit moy ou boiſſon. Ital. Moggio picciola. Germ. Ein Seſterium oder Viertel. Hiſp. Pequeno celeminis o elmod. Pol. Miodol. Vngar. Nogyedex, kōblyke. Ang. A little buſhell.] Iſt quæſa pars modii, ut putat Sipſotius, innixus Plauti loco ex Cœcil. vix excuſpū ut diceret, Quia ei promiſſi modiolium vinū daret. Ex quo Plauti loco ſatis conſtat modiolium eſſe quæſa modii: cuius tamen fuerit capacitatis, neq; ex hoc loco deprehendi poteſt neq; alibi memini me legiſſe. Hic etiam nomine dictum eſt parvum vas quadratum ad hauſtendum expreſſo, aut lacu, aut ſumme aquam. Horum autem modiolorum (ut eſt apud Frontinū de aque ductibus) alius eſt erogatus, alius acceptarius, ut multus in locis intueri licet. Vixit: ha quum tota à calcantibus verſabatur, modiolus plenus ad ſummū elati, & ruſus ad imum revertentes, inſundent in eadē ipſa per ſe quod exulerunt. & Modiolus etiam eſt vas meoſerandū potui paratum, ut phiala, ut nulla non ramen poculi, inquit Scavola in l. Sex. ff. de auro & argento legat. Hæc Budæus. & Modiolus in tota, cui affixi ſunt radii. Plin. lib. 9. cap. 4. Apparent & totæ appellatæ à ſimilitudine, quæteras diſtinctæ diis, modiolos earum oculis duobus utrinque claudentibus. & Eſt præterea modiolus inſtrumentum chirurgicum. Cœcil. lib. 8. cap. 3. Excidunt verò os duobus modis: ſi parvulum eſt, quod læſum eſt, modio, quem yonias Græci vocant: ſi ſpatoſus, terebris. Deinde ſubdit: Modiolus ferramentum concavum, & tetes eſt, imis oris ferratū, per quod medium cavat ipſe quoque interiore orbe cinctus, demittitur.

Mōdiolus, le, A modio, quod eſt unius modii. [מינה/מינה/מינה/מינה. Gall. D' un moy. Ital. D' un moy. Germ. Das ein Seſter hat. Hiſp. Cava de von celminis. Pol. Cymierium. Vng. Vek, kōb. Ang. Of one buſhell.] Plaut. in Caprius: Aulas, calices quoque omnes contigit, niſi quæ modiales erant.

Mōdiolus